

„Moje soukromí! Nekoukat, nešťourat!“

Jmenuji se Alice Zdražilová, určitě mě znáte, i když já neznám vás. Jsem známá jako malířka. Ano, kreslení miluji, ale i za tak velkou cenu? Být slavná má dvě strany, jednu dobrou, druhou špatnou, vše je v rovnováze. Byla bych raději, kdyby nebylo. Dobrá strana je, že děláte, co vás baví, naplňuje vás, ani jeden den nepracuji, tomu, co mě baví, práce neříkám. Bohužel špatnou stranu zná každý slavný, někteří ji mají jako tu svou dobrou, ale já bych dala vše za to ji nemít. Myslím tím novináře, bulváry, špehy, všechny tato monstra, která mě dobývají. Nechala jsem se jimi inspirovat, díky nim vzniklo mnoho mých úžasných děl, i když oni nic netuší. Jsou slepí. Chtějí jen informace. O kterých si sama někdy přečtu až v novinách.

Procházím se po parku, je hodně brzo ráno, hledám inspiraci. Napadlo mě navštívit místní zoo, byla jsem tam naposledy jako malá, bude pěkné vidět to znovu. Není to velké zoo, jen pár domácích zvířat, ale my jsme tomu vždy rádi zoo říkali. Majitel nemohl uvěřit, že jsem je znovu navštívila. „Byla jste tu kdysi jako malá. Já si vás pamatuji!“, říká s úsměvem ve tváři. Je milý, ale už opravdu zestárl, jako všichni. Popocházím od ohrádky k ohrádce. Až objevím šedého oslíka, který stojí sám v kleci a kouká na mě. V duchu se zasměji. Nevím čím, ale připomíná mi mě. Jsem jako v kleci, nemůžu nic, ale všichni kolem smí vše. Smějte se, foťte si mě, myslíte si, co chcete, já vás stejně překonám. Usměju se na oslíka, nevím, jestli mi rozuměl, nejspíš ne, ale očkem mu říkám, zůstaň silný kamaráde! Pokračuji k bráně, už nic zajímavého, jen zvířata v klecích, ale mají to pořád lepší než ve velkoměstech. Já žiji ve městě, ale je malé a většina novinářů zde nechce ztrácet cestu. Ne dnes! Otevírám bránu a přede mnou asi dva skrytí novináři, tedy snažili se být skrytí, bez úspěchu. To snad ne! Člověk nemůže ani na vycházku, aby ho nezačali špehovat! „Už jsem jako ta zvířata, co? No, jen si je taky běžte vyfotit!“, křičím na ně, zatímco naskakují do auta. To jsem teda zvědavá, co k tomu zase napíší. Alice Zdražilová chtěla otrávit bezbranného oslíka! Blázen Alice Zdražilová bez přátel, nahradil je osel! Zvyknete si, vlastně později už jen budete čekat, kdy přijdou.

Inspiraci jsem nenašla, místo toho jsem ráno u stánku našla noviny s titulkem. Alice Zdražilová týrá zvířata. Navštívila místní farmu jednoho pána, který nám co nejrychleji zavolal. A když jsme uviděli Alici, jak křičí na osla, aby mohla udělat jen skvělou fotku, zhrozili jsme se a utekli. Milá Alice, vždyť jsou to jen milá zvířátka. Tedy! Předčili mé očekávání, jsem jen zvíře v kleci. Žádné práva. Myslím, že nejsem sama. Tak si mě vyfoťte. Já pózuji.